

บทที่ 5

สรุป ภารกิจการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะสำรวจความคิดเห็นของครูวิทยาศาสตร์ และนักเรียน เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ ในโรงเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการ เสริมความรู้ความสามารถ ความสำคัญ ความเหมาะสม การสร้างมารยาหาในการ เข้าร่วมกิจกรรม ความน่าสนใจ ของกิจกรรมประเภททางๆและปัญหาอุปสรรคในการ จัดกิจกรรม

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยครูวิทยาศาสตร์ที่สอน วิชาวิทยาศาสตร์ (เคมี ชีววิทยา พลิกส์หรือวิทยาศาสตร์ภาษาไทย) หรือเป็น ที่ปรึกษา กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประจำปีการศึกษา 2526 จำนวน 69 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ 5 ที่เลือก กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2526 จำนวน 299 คน ซึ่งส่วนมากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ที่ตั้งอยู่ในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 23 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม 2 ชุด คือ แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ และสำหรับนักเรียน ซึ่งแบบสอบถามทั้งสองชุดแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 สอบถามสถานะทั่วไปของครู และนักเรียน โดยกำหนดค่าตอบ ให้เลือกตอบ และแบบเติมคำตอบหรือข้อความ

ตอนที่ 2 สอบถวนความคิดเห็นของครุวิทยาศาสตร์และนักเรียน เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาชีววิทยาศาสตร์ เป็นแบบมาตรฐานส่วนประเมินค่า 5 สเกล เพื่อที่จะสำรวจความคิดเห็นของครุวิทยาศาสตร์และนักเรียน เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาชีววิทยาศาสตร์

ตอนที่ 3 สอบถวนขอเสนอแนะในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาชีววิทยาศาสตร์ เพื่อนำมาทำหมายเหตุเรียงลำดับความสำคัญตามความต้องการ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

วิธีค่าเบนการวิจัย

นำแบบสอบถามที่เป็นฉบับจริงซึ่งใช้ทดลองกับตัวอย่างประชากรที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากรจริงและผู้ทรงคุณวุฒิแก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปสอบถามนักเรียนและครุวิทยาศาสตร์ที่เป็นตัวอย่างประชากร เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดย

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเป็นร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่ามัธยมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 เสนอข้อมูลในรูปบทความกังวลทาง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปเป็น 7 ตอน ดังนี้

1. สถานภาพทั่วไป

- 1.1 สถานภาพทั่วไปของครุวิทยาศาสตร์มีคังนี้ ส่วนใหญ่ครุวิทยาศาสตร์ซึ่งตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี มีภูมิใจบัณฑิตวิชาเอกพิสิกส์ สอนวิทยาศาสตร์ลีปดาห์ละ 13 - 18 คาบ เป็นที่ปรึกษากิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาชีววิทยาศาสตร์ 1 กิจกรรม มีประสบการณ์ 6 - 10 ปี

1.2 สถานภาพที่ไปของนักเรียนมีคังนี้ ส่วนใหญ่ของนักเรียนชั้ง
ตอนแบบส่วนใหญ่เป็นเพศชายอายุประมาณ 18 ปี และเคย
เข้าร่วมกิจกรรมชุมชนวิทยาศาสตร์

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาชีววิทยาศาสตร์ ใน
ด้านความรู้ที่นักเรียนควรได้รับ จากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาชีววิทยาศาสตร์
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โดยเฉลี่ยครูวิทยาศาสตร์และนักเรียนทั่งหมดมีความคิดเห็นว่า กิจกรรม
เสริมหลักสูตรวิชาชีววิทยาศาสตร์ช่วยส่งเสริมความรู้ความสามารถของนักเรียนอยู่ในระดับ
มาก เมื่อพิจารณาตามค่านิยมเลขคณิตสูงสุดพบว่า ห้องครูวิทยาศาสตร์และนักเรียน
มีความเห็นสอดคล้องกันว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาชีววิทยาศาสตร์ช่วยให้นักเรียน
เกิดความคิดสร้างสรรค์

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาชีววิทยาศาสตร์ ในด้าน
ความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาชีววิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โดยเฉลี่ยครูวิทยาศาสตร์และนักเรียนทั่งหมดมีความเห็นว่า กิจกรรมเสริม
หลักสูตรวิชาชีววิทยาศาสตร์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามค่านิยม:
เลขคณิตสูงสุดพบว่า ห้องครูวิทยาศาสตร์และนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า
กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาชีววิทยาศาสตร์ช่วยส่งเสริมการนำความรู้และวิธีการทาง
วิทยาศาสตร์ไปใช้ในชีวิৎประจําวัน

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาชีววิทยาศาสตร์ ในด้าน
ความหมายสัมในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาชีววิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย

โดยเฉลี่ยครูวิทยาศาสตร์มีความเห็นว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
วิชาชีววิทยาศาสตร์ทั่งๆมีความหมายสัมอยู่ในระดับมาก แต่นักเรียนมีความเห็นว่า
มีความหมายสัมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามค่านิยมเลขคณิตสูงสุดพบว่า

ครุวิทยาศาสตร์มีความเห็นว่า ครุที่ปรึกษาภิกิจกรรมและนักเรียนควรร่วมมือกันวางแผนงานและโครงการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่า ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนเสนอประเทชของกิจกรรมที่นักเรียนสนใจมีความเหมาะสม

5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในการจัดกิจกรรม และการดำเนินงานกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โดยเนื่องจากครุวิทยาศาสตร์และนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ในด้าน การสร้างบรรยากาศในการดำเนินกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความค่ามีชัยมเลขคณิตสูงสุดพบว่า หั้งครุวิทยาศาสตร์และนักเรียน มีความเห็นสอดคล้องกันว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยส่งเสริมความเป็นกันเองที่ดี ระหว่างครุที่ปรึกษากับนักเรียน

6. ความสนใจในประเภทต่างๆของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โดยเนื่องจากครุวิทยาศาสตร์มีความเห็นว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ ประเภทต่างๆน่าสนใจอยู่ในระดับปานกลาง แท่นักเรียนมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า มีความสนใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความค่ามีชัยมเลขคณิตสูงสุดพบว่า ครุวิทยาศาสตร์สนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ ในประเภทโครงงานวิทยาศาสตร์ แท่นักเรียนสนใจในประเภทการศึกษานอกสถานที่

7. ความคิดเห็นเกี่ยวกับมัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โดยเนื่องจากครุวิทยาศาสตร์มีความเห็นว่า มีมัญหาอุปสรรคต่อไปในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง แท่นักเรียนมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า มีมัญหาอุปสรรคในการจัดกิจกรรมคังกล้าวอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความค่ามีชัยมเลขคณิตสูงสุดพบว่า หั้งครุวิทยาศาสตร์และนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การขาดงบประมาณและอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมเป็นมัญหาอุปสรรคในการจัดกิจกรรม

อภิปรายผลการวิจัย

1. ในด้านการส่งเสริมความรู้ความสามารถของนักเรียน ในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยครูวิทยาศาสตร์และนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ ช่วยส่งเสริมความรู้ความสามารถของนักเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์ โดยที่หัวหน้าและนักเรียนมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ให้ช่วยส่งเสริมความรู้ความสามารถของนักเรียน ในระดับมาก อาทิ เช่น ช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ช่วยให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ ช่วยให้นักเรียนรู้จักวิธีแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าของวิทยาศาสตร์ และคงว่าหัวหน้าครูวิทยาศาสตร์ และนักเรียนมองเห็นถึงคุณค่า และประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ ในอันที่จะทำให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ และคุณค่าในด้านอื่นๆ ซึ่ง สอดคล้องกับการวิจัยของ ทองสุข รัตนอริยวงศ์ (2506 : 178) พบว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่โรงเรียนจัดขึ้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีประโยชน์ในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของครูวิทยาศาสตร์และนักเรียนจะเห็นว่า ครูวิทยาศาสตร์และนักเรียนมีความคิดเห็นในอันที่จะส่งเสริมให้นักเรียนที่เข้าร่วม

กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ มีความรู้ความสามารถด้านครอบคลุมความรู้ความสามารถด้านทางๆ ตามการจำแนกของเบนจาמין เอส. บลูม (Benjamin S. Bloom) โดยครุวิทยาศาสตร์และนักเรียน มีความคิดเห็นเน้นในด้านเจตปัญญา และทักษะพิสัยมากกว่าค่านพุทธิพิสัย ซึ่งเบนจาמין เอส. บลูม แยกแบ่งความรู้ความสามารถทางวิทยาศาสตร์ออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านเจตปัญญา (Affective Domain) และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

2. ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ ในด้านความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยครุวิทยาศาสตร์และนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์มีความสำคัญในระดับมากทุกชั้น คือ ส่งเสริมการนำความรู้และวิธีการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีววิทยาศาสตร์ ส่งเสริมกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ส่งเสริมกระบวนการคิดแบบวิทยาศาสตร์ และส่งเสริมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ในด้านเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ในหลักสูตร การที่ครุวิทยาศาสตร์และนักเรียนเห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาชีววิทยาศาสตร์แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาชีววิทยาศาสตร์ สามารถตอบสนองความต้องการของครุวิทยาศาสตร์และนักเรียน ไม่เพียงแค่ด้านเนื้อหาเพียงอย่างเดียว การมองเห็นถึงความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาชีววิทยาศาสตร์นี้ จึงให้เห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการทางวิทยาศาสตร์ในการแก้ปัญหาทางๆ ด้วย

นอกจากความคิดเห็นของครุวิทยาศาสตร์และนักเรียน ในด้านความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาชีววิทยาศาสตร์คังกล่าวแล้ว นักการศึกษาต่างๆ ได้กล่าว

ถึงความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ในลักษณะทั่วๆ กัน คั่งนี้ ประชุมสุข อาราว่ารุ่ง (2524 : 9) กล่าวว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ มีความสำคัญของการพัฒนาทักษะคิดทางวิทยาศาสตร์ จากการวิจัยของสุวิทย์ โภครชุน (2522 : 121) ในเรื่องความลับพันธุ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ พนว่า มีความลับพันธุ์กันในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ มีความสำคัญในอันที่จะช่วยให้การเรียนของนักเรียนดีขึ้น และจากการวิจัยของ จอห์น เอฟ. มาร์เชล (John F. Marshal 1966: 59) พนว่า การที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์อย่างแท้จริง ทำให้นักเรียนมีสมรรถภาพในการแก้ปัญหาทั่วๆ ไปดียิ่งขึ้น

3. ในค้านความหมายส่วนของลักษณะการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยครูวิทยาศาสตร์ มีความเห็นว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วๆ มีความหมายส่วนในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่หังครูและนักเรียนทั่วๆ มีความคิดเห็นว่า เป็นลักษณะการจัดกิจกรรมที่หมายความมาก คือ ครูที่ปรึกษาการและนักเรียนร่วมมือกันวางแผนงานและโครงการจัดกิจกรรม เปิดโอกาสให้นักเรียนเสนอประเภทของกิจกรรมที่นักเรียนสนใจได้ ครูอาจารย์ ในหมวดวิทยาศาสตร์ทุกท่านควรเป็นที่ปรึกษาการและการจัดกิจกรรมควรต้องคำนึงถึง ความปลอดภัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของครูวิทยาศาสตร์และนักเรียนที่สอดคล้องกันในระดับมาก อาทิ เช่น การที่ให้ครูที่ปรึกษาการและนักเรียนร่วมมือกันวางแผนและโครงการกิจกรรม เป็นความเห็นที่สอดคล้องกันแนวความคิดในการจัดกิจกรรมของ จุไร สี่ยากร (2526, บรรยาย) โดยให้แนวในการจัดกิจกรรมว่า ในการจัดกิจกรรมควรให้นักเรียนเลือกเข้ากิจกรรม

ตามความตั้งค์ ตามความสนใจ และการจัดกิจกรรมควร เป็นเรื่องของนักเรียน เป็นสักษะแบบให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง คือให้นักเรียนวางแผนเองโดยครูเป็นผู้ให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด หรือนักเรียนและครูร่วมกันวางแผนแผนคำดำเนินกิจกรรม จะเห็นได้ว่าความหมายส่วนของลักษณะการจัดกิจกรรมนั้น ครูและนักเรียนควรร่วมมือกันในการดำเนินงานทั้งๆ ไม่ใช่เป็นการวางแผนงานหรือโครงการกิจกรรม สำหรับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเสนอประเภทของกิจกรรมที่นักเรียนสนใจได้ เป็นลักษณะการจัดกิจกรรมที่ห้องครูวิทยาศาสตร์ และนักเรียนมีความเห็นว่าเหมาะสมในระดับมากนั้น แสดงให้เห็นว่าการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเสนอประเภทของกิจกรรมได้ มั่นว่าเป็นการสนองความสนใจความตั้งค์ของนักเรียน อันนี้จะส่งผลให้การจัดกิจกรรมประสบผลสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรม จากการวิจัยของ วณิช บัณฑิตสกุล (2511 : 105) พบว่าครูที่ปรึกษาภารกิจกรรมส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรจัดกิจกรรมตามความสนใจ ความตั้งค์ของนักเรียนและควรเปิดโอกาสให้นักเรียนเสนอประเภทของกิจกรรมที่นักเรียนสนใจได้

4. ในด้านการสร้างบรรยากาศในการดำเนินกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา วิทยาศาสตร์ ระดับนักเรียนศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า โดยเนื้อหาครูวิทยาศาสตร์ และนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ในด้านการสร้างบรรยากาศในการดำเนินงาน กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ และพบว่าห้องครูและนักเรียนมีความเห็นว่า กิจกรรมต้องไปมีช่วยสร้างบรรยากาศในการดำเนินกิจกรรมในระดับมากคือ ความเป็นกันเองระหว่างครูที่ปรึกษาภารกิจกรรม ความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ครูที่ปรึกษาภารกิจกรรมเอาใจใส่และให้ความช่วยเหลือและความเพลิดเพลินสนุกสนาน จะเห็นได้ว่าบรรยากาศในการจัดกิจกรรมนั้นว่า เป็นลิ่งสำคัญยิ่ง ที่จะทำให้การจัดกิจกรรมประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ดังที่ จุไร สุยาดา (2526 : 9)

กล่าวว่า "ครูควรจัดสภาพแวดล้อมที่ดี เพื่อให้มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมและประเทศ" จากค่ากล่าวนี้แสดงให้เห็นโดยชัดเจนถึงความสำคัญของ การสร้างบรรยากาศในการจัดกิจกรรม อันจะมีผลให้การจัดกิจกรรมบรรลุผลตาม เป้าหมายที่วางไว้ จากการวิจัยของ ดูยาน (Doo Han 1969: 2416-A) พบว่า ของว่างระหว่างครูกับนักเรียนเป็นสิ่งที่ทำให้การจัดและดำเนินกิจกรรม ประสบปัญหา จากข้อค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่า การดำเนินกิจกรรมแล้วประสบปัญหา มีสาเหตุจากการเกิดขึ้นระหว่างครูและนักเรียนที่ร่วมกันดำเนินกิจกรรม ของว่างเหล่านี้อาจมีไปหรือไม่ ถ้าครูและนักเรียนได้ร่วมมือกันวางแผนงาน ความความเป็นกันเอง และครูที่ปรึกษาเอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการ ดำเนินกิจกรรม

5. ในค้านปัญหาอุปสรรคในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยครูวิชาภาษาศาสตร์มีความคิดเห็นว่า มีปัญหาอุปสรรคในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาศาสตร์ในระดับ ปานกลาง แก่นักเรียนมีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยว่า มีปัญหาอุปสรรคในการจัดกิจกรรม ถึงกล่าวในระดับมาก สำหรับห้องครูและนักเรียนมีความเห็นว่า เป็นปัญหาอุปสรรค ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาศาสตร์ในระดับมากคงนี้ก็อ ารชาดง ประมาณและอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม การขาดสถานที่ในการจัดกิจกรรม และครู ที่ปรึกษามีเวลาให้นักเรียนน้อยเกินไป ซึ่งความเห็นของห้องครูและนักเรียนในค้าน ปัญหาอุปสรรคในการจัดกิจกรรมในระดับมากนี้ ตรงกับการวิจัยของ จิตรรา พงษ์- จิตรรา พงษ์กิจมงคล (2519 : ๑) ที่ว่า ความสำคัญในการจัดกิจกรรมจะต้อง มีงบประมาณ เวลา อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมอย่างพอเพียง เพื่อสะดวกในการจัด กิจกรรม นอกจากนี้วิลเลียม ชาร์ล (William Charles 1978: 3476 - A) ยังพูดเห็นเดียวกันว่า อุปสรรคในการจัดกิจกรรมที่เกิดขึ้น เป็นมาจากการ ประมาณและเวลาในการจัดกิจกรรม จะเห็นได้ว่าในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

วิชาวิทยาศาสตร์ ดำเนินเรียนให้เข้าใจคณิตศาสตร์และอุปสรรคคังกล่าวแล้ว จะทำให้ การจัดกิจกรรมมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสนใจ และมองเห็นถึงความสำคัญ ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ อย่างติดตามช้าๆ สารความเคลื่อน ไหวเกี่ยวกับกิจกรรม ผู้บริหารควรสร้างมาตรฐานการ การประเมินผลการจัดกิจกรรม เพื่อนำผลมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้การจัดกิจกรรมบรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ ตลอด จนพยาบานชักมั่นหาที่เกิดขึ้นอย่างมากในการจัดกิจกรรมคือ ในด้านงบประมาณ สถานที่และระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม

2. ควรให้ผู้รับผิดชอบและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในงานกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาวิทยาศาสตร์มีการประชุมประจำทีกันอยู่เสมอ เพื่อวางแผนโดยรายละเอียด แก้ไขปัญหาอุปสรรคในการจัดกิจกรรม

3. ครุวิทยาศาสตร์ควร เห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา วิทยาศาสตร์ พยายามศึกษาหาความรู้ในด้านต่างๆ ในอันที่จะทำให้กิจกรรมมี ประสิทธิภาพในการจัดยิ่งขึ้น ครุวิทยาศาสตร์ที่เป็นที่ปรึกษาด้านกิจกรรมควร เปิดโอกาส ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ ควรสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนและการจัดกิจกรรมควรท้องคำนึงถึงความ ปลอดภัยของนักเรียนด้วย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรทำการวิจัยในลักษณะคล้ายกับการวิจัยนี้ สำหรับกลุ่มประชากร ครุวิทยาศาสตร์และนักเรียนในจังหวัดอื่นๆ ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ และทุกระดับ การศึกษา

2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากร หัวหน้าหมวด
วิทยาศาสตร์และผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ กับกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์
ในก้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์